

Cơn mộng tan tành... tốc độ cao

Sáng nay ngồi uống cà phê vừa đọc bài "điểm sách Đêm Giữa Ban Ngày" của nhà văn Trần Thị Bông Giấy trao cho Giao Điểm, em nổi hứng lên, mở máy computer và bắt đầu gõ lóc cóc... Bà con xem coi, không hứng sao được khi bà nhà văn mỏng manh, nhỏ bé như cánh hoa bông giấy này lại có những nhận xét văn chương sắc như sợi chỉ luồn kim, bén như con dao cau thái củ hành!

Đã thế, bà lại còn tận trọng tặng cho web Giao Điểm một tấm hình màu chụp chung hai người một tác giả - một 'điểm giả', cả hai đều là nhà văn. Nhìn tấm hình, em tự hỏi ông nhà văn Vũ Thư Hiên này tuổi con gì, xuân xanh đã qua mấy độ mà sao trông còn đẹp dzai đường ấy. Eo ôi, nhìn trong hình hai cái má ông mồm mím, nước da như hột gà bóc, và xem kìa chiếc 'kính trắng gọng vàng' trông như một ông quý tộc Hà Nội. Thật tình thì em cũng chả biết "quý tộc Hà Nội" là cái quái gì, nhưng em từng nghe đồn rằng, cái chi mà của Hà Nội là "sang đứt đuôi con nòng nọc". Sang lòng, sang giọng nói, sang cung cách, sang cách ăn chơi, sang chữ nghĩa... Em không biết nhà văn họ Vũ này có thực là sang đến thế không, nhưng cứ coi mặt mà bắt hình dong thì có rủ rờ ông đi dạo phố một vòng khu Pier 49 ở San Francisco, mời ông đi qua cầu Golden Gate đến Sausalito kiếm một quán rượu đông người nằm bên giòng nước Vịnh nhâm nhi với ông vài cốc *Martini cocktail*, làm thêm vài 'shot' *Vodka 'under-rock'* chính hiệu quê hương Lênin để tạo hứng nghe ông kể về chuyện lòng chín năm tù tội; hay chịu chơi hơn nữa, cùng ông bay hết một vùng trời đến khu Greenwich Village ở Nữu Ước phơi nắng uống cà phê *Trung Nguyên* nhìn mấy con 'ghê' *punk* hờ "rún", hờ cái 'linda' lượn qua lượn lại, càng tăng thêm niềm hạnh diện với cái bản mặt đẹp dzai của ông lắm mà.

Thưa ông Vũ Thư Hiên, đây không phải quan cách phong kiến hay tư sản đâu nhé, mà chỉ là lối chơi thường thường của dân vô sản bình lưu *down-to-earth* ở đất Mỹ thôi.

* * *

Đọc xong hết bài điểm sách của Bà TT Bông Giấy, em bản thân nhớ lại trong bài "*giới thiệu Đêm Giữa Ban Ngày*" của ông Bùi Tín, đã ví von ông Vũ Thư Hiên là "*một người am hiểu chủ nghĩa Mác, tuy không phải là đảng viên cộng sản, nhưng từng tin yêu rất mực bác Hồ*." Em không quan tâm điều ông là một đảng viên hay không, nếu thật sự ông là đảng viên vì lý tưởng thì càng đáng trân trọng đấy chứ, đâu phải vì nghe nói đảng viên cộng sản mà lánh mặt hay sợ hãi chỉ vì xúc động vớ vẩn của đám người "ít học". Điều em bức xúc theo lời Bùi Tín - ông "am hiểu chủ nghĩa Mác", nhưng qua bài điểm sách của Bông Giấy em lại thấy ông *chơi* Mác khá tồi tệ, ông dùng chữ nghĩa quý phái của mình để hạ nhục giai cấp mà Mác từng vì nó để hy sinh cả cuộc đời mình cho chữ nghĩa. Thế thì, động cơ nào đưa ông tới "am hiểu" Chủ nghĩa Cộng sản? Vì óc tò mò muốn tìm hiểu, vì thôi thúc tri thức buộc ông đọc, hay vì những khuyến cáo ông phải đọc vì những mục tiêu thầm kín của cha ông? Nhưng dù sao đi nữa, ông đã từng am hiểu chủ nghĩa Mác!

Giả thử như, ông đến với chủ nghĩa Mác không vì lòng thương những người bị áp bức, cùng khổ, những thành phần bần cùng, bị bỏ rơi của xã hội, chắc hẳn cũng không phải vì ý thức giác ngộ giai cấp (theo Mác), vì ông xuất thân từ giai cấp con nhà phong kiến quý tộc, quan chức cấp cao của chế độ, thì có lẽ ông đến với chủ nghĩa Mác bằng một tìm kiếm cho một xã hội nhân bản tiến bộ, một thao thức của lương tri. Nếu giả thiết này đúng, thì sự "am hiểu"

của ông là sự am hiểu giả tạo. Một sự am hiểu của kẻ trí thức chưa đạt tới thời kỳ của sự trưởng thành. Vì sao?

Cứ tạm đặt ông ở vị trí cao trong phạm trù nhân cách đến với chủ nghĩa Cộng sản của các nhà văn như Richard Wright (Mỹ), Ignazio Silone (Ý), Andre Gide (Pháp)...vv... khi mà họ từ bỏ chủ nghĩa Mác, tổ chức Cộng sản, chưa có ai lại cầm bút viết về những người bạn đồng hành, hay những đồng chí của mình mới ngày hôm qua là những kẻ "kém học thức", "rất bình dân", "những đám mao-ít thất học và vô học", "mấy anh bác học nhà quê" vân vân... như ông đã viết. Một trí thức cộng sản (hay am hiểu Mác) đúng nghĩa, nếu một ngày nào đó hốt nhiên phản tỉnh, thấy mình là kẻ vong thân, thì trước hết là phải tự kết án bản thân mình, tự tố cáo sự lầm lạc mê muội nguy tín của mình, dù chỉ là trên mặt tư tưởng... Đó mới đích thực là một phản tỉnh trí thức. Không ai lại đi hành hạ, phỉ nhổ tha nhân, vốn là những người bạn đồng hành đồng chí – từng chia sẻ với nhau sự thiện tâm đối với con người và xã hội nói chung, hay thu hẹp hơn trong một đất nước.

Nhưng -điểm quy kết nhân cách cụ thể của ông đúng đắn nhất xuất phát từ bài "*Phát biểu của nhà văn Vũ Thư Hiên tại Lễ ra mắt Việt Nam Canh Tân Cách Mạng Đảng*", còn gọi tắt là đảng Việt Tân, ngày 19/9/2004 tại Bá Linh, nước Đức.

Đảng Việt Tân là hậu thân -hay nói cho văn vẻ một chút, là đứa con vừa sinh nở của Mặt trận Quốc gia Thống nhất Giải phóng Việt Nam (người ta gọi văn tắt là Mặt trận Hoàng Cơ Minh). Muốn tìm hiểu về nó, quý bạn đọc hãy tìm đọc "*Mặt Trận –Những sự thật chưa hề được kể*" của Cao Thế Dung, hay các sách báo đủ loại đã đề cập tới trong chừng thập niên trước, nhưng em cho rằng cuốn sách đáng đọc nhất là, "*Một ngày có... 26 giờ*" của Nguyễn Vũ. Nguyễn Vũ (còn có bút hiệu là Chính Đạo) là một nhà nghiên cứu chuyên nghiệp về sử, một số công trình nghiên cứu nghiêm túc về lịch sử Việt Nam cận đại của ông trong nhiều năm qua đã chứng minh về giá trị của nó. Thế nhưng, trong "*Một ngày có...26 giờ*" mới thật sự bộc bạch cái hào khí con người của ông. Bởi một tác phẩm bùng lên cả tim óc trái tim, thách đố với đe dọa bạo lực chùng lén, đương nhiên nó phải phản ảnh con người thật của tác giả. Qua các diễn tiến thời sự trong thời điểm đó (cuối năm 1994), và với dung lượng thông tin của cuốn sách đưa ra, chúng ta không thể nào nghĩ khác kết luận của Nguyễn Vũ: MT HCM là tổ chức lừa bịp lòng tin (trong đó có lòng yêu nước) của người Việt di cư ở hải ngoại.

Thế mà trong bài diễn văn , Vũ Thư Hiên đã "nói lên niềm hân hoan" của cá nhân ông để ca tụng đó là một "tổ chức cách mạng lấy độc lập dân tộc, và hạnh phúc của nhân dân làm nền tảng và mục tiêu hoạt động."

Phải chăng Vũ Thư Hiên là người ngây thơ hay không biết các sự tình đã xảy ra trong quá khứ ở cộng đồng hải ngoại?. Em không tin một người từng "am hiểu" chủ nghĩa Mác, một nhà văn chương với cuốn sách đồ sộ gần 800 trang sách như Bông Giấy đã đề cập lại vô tâm đến thế. Bởi lẽ trong bài "phát biểu", Vũ Thư Hiên cũng đã rào đón với dư luận là "một người không đảng phái", như ông đã từng rào đón trong "Đêm Giữa Ban Ngày" là "người không làm chính trị". Thử hỏi người đẹp dzai của lòng em, vì sao ông lại thích tham gia, trình diện trong các hoạt động đảng phái và chính trị thế này? Một câu hỏi chẳng có gì hóc búa cho lắm, và em có thể tìm ra một câu trả lời nhanh. Trong "*Một ngày có...26 giờ*", ông Nguyễn Vũ có viết mấy dòng rất đáng ghi nhớ : "*Tuy nhiên, chúng tôi cũng cần nghiêm khắc cảnh cáo phe nhóm Dean Nakamura (tức Hoàng Cơ Định): Phải bỏ ngay âm mưu kinh doanh tuổi trẻ, nếu có, như gia đình Nakamura (Hoàng) đã từng kinh doanh kháng chiến để làm giàu đường tắt từ năm 1981 tới nay.*" (Sách đã dẫn, Đa Nguyên 1995, trang 215). Và mới đây ông luật sư Hoàng Duy

Hùng lại muốn rạch ròi hơn : "Sự ra đời của Việt Tân cũng chính là điểm mốc để Mặt Trận được khai tử, để Mặt Trận "chạy làn" những "món nợ" tinh thần và vật chất mà Mặt Trận đã vay mượn với đồng hương..." (Ls. Hoàng Duy Hùng, "Hư thực của vấn đề" D.Đ.H.N., ngày 29/9/2004)

Có thể nào trên thế gian này có một sự đồng điệu về tâm hồn, một nhịp nhàng trong hành động, một sự am hiểu sâu sắc về thời thế như trường hợp của nhà văn Vũ Thư Hiên và đảng cách mạng Việt Tân. Sự am hiểu ấy đã thấy rõ trong bài "phát biểu" của Vũ Thư Hiên. Vũ Thư Hiên nhìn nhận rằng ở Việt Nam "*Bây giờ nền kinh tế có khá hơn thật, nhưng còn lâu mới có thể được như chúng ta mong muốn...*" Vậy chứ nhà văn họ Vũ đẹp dzai mong muốn gì đây? - Nhà văn muốn Việt Nam phải "*canh tân với tốc độ cao*". À ha, nói đến "*tốc độ cao*" tức nhà văn muốn chơi chữ về ngôn ngữ điện toán đây. Để em thử liên hệ tới một công thức giản đơn về *tốc độ cao* trong điện toán - với t (thời gian) = $1/f$ chia cho tần số f (f ở đây không phải là tần số *Herzt*, mà em thay thế bằng tần số đồng đô-la Mỹ). Vậy, kết quả em thấy gì? -con số đơn vị đồng đô-la càng lớn thì tốc độ (thời gian) càng nhanh. Thế là, nhà văn Vũ Thư Hiên và Việt Tân cách mạng đảng đã đồng điệu "hết sảy" rồi chứ còn gì nữa trời !

"Anh" Vũ Thư Hiên thân mến,

Liệu một tâm hồn thanh cao như em có thể nào đánh đổi lương tri để chạy theo tiếng gọi của con tim -một *coup-de-foudre*, chỉ vì cái bản mặt đẹp dzai của "anh" không ?

Nguyễn Hạnh Hoài Vy

(viết để tặng bạn đọc một nụ cười cuối tuần)

7.10.2004

* (Tất cả chữ in đậm là điểm chúng tôi muốn nhấn mạnh)